RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2390/89

af 24. juli 1989

om fastsættelse af almindelige regler for indførsel af vin, druesaft og druemost

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1236/89 [2], særlig artikel 70, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Der er i de almindelige regler for indførsel af vin, druesaft og druemost som fastsat ved forordning (EØF) nr. 354/79 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr.2244/89 [4], blevet foretaget væsentlige ændringer; som følge af talrige kodifikationer af EF-forskrifterne i vinsektoren og af klarhedshensyn bør nævnte forordning kodificeres;

det bestemmes i artikel 70, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87, at de i denne artikel omhandlede produkter skal ledsages af en attest og en analyseerklæring, udstedt af et organ eller en myndighed, som er udpeget af oprindelsestredjelandet; det er nødvendigt nærmere at fastlægge de betingelser, som denne analyseerklæring skal opfylde;

den i artikel 70, stk. 2 litra b), i forordning (EØF) nr. 822/87 fastsatte mulighed for at fritage de produkter, som indføres i små beholdere fra tredjelande, og som transporteres i begrænsede mængder, for attesten og analyseerklæringen, bør udnyttes; for at lette kontrollen i forbindelse med analyseerklæringen kan dette krav anses for opfyldt, når der er tale om indførsler fra tredjelande, hvis samlede årlige udførsler til Fællesskabet er meget ringe; i dette tilfælde skal vinen for at undgå fordrejning i samhandelen ikke blot have oprindelse i de pågældende lande, men også være indført derfra;

visse tredjelande, der har undergivet deres vinproducenter et effektivt kontrolsystem, hvis håndhævelse varetages af de i artikel 70, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede organer eller myndigheder i de pågældende tredjelande, har udtrykt ønske om at kunne tillade vinproducenterne selv at udarbejde den i nævnte litra omhandlede attest og analyseerklæring; for at lette samhandelen med disse tredjelande bør det — for så vidt de med Fællesskabet har indgået aftaler indeholdende bestemmelser om en styrkelse af samarbejdet om bekæmpelse af bedrageri, og de opretholder gode handelsforbindelser med Fællesskabet — tillades, at de af producenterne udarbejdede dokumenter, i lighed med hvad der gælder for vin af fællesskabsoprindelse, kan anses som dokumenter udstedt af nævnte organer eller myndigheder, hvis disse yder de fornødne garantier og udøver effektiv kontrol med dokumenternes udstedelse;

med henblik på en afprøvning af effektiviteten af denne nye ordning bør det samtidigt bestemmes, at disse regler kun skal gælde i en prøveperiode;

af hensyn til behovet for at sikre en hurtig og effektiv beskyttelse af forbrugerne forekommer det uomgængeligt nødvendigt at åbne mulighed for at suspendere anvendelsen af disse nye foranstaltninger inden udløbet af prøveperioden, hvis der er fare for forbrugernes sundhed eller risiko for bedrageri;

for at lette samhandelen med de tredjelande, der kan yde de fornødne garantier vedrørende vinfremstilling, bør det bestemmes, at kun visse oplysninger kan anføres, for så vidt angår vin med oprindelse i de pågældende tredjelande —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den attest og den analyseerklæring, der er omhandlet i artikel 70, stk. 1, litra a), henholdsvis første og andet led, i forordning (EØF) nr. 822/87 samles i et enkelt dokument, hvor den del, der udgør:

a) attesten, udarbejdes af et organ i det tredjeland, i hvilket produkterne har oprindelse, idet det pågældende organ er opført på en liste, der skal opstilles,

b) analyseerklæringen, udarbejdes af et officielt laboratorium, som er godkendt af det tredjeland, i hvilket produkterne har oprindelse, og som ligeledes er opført på den i litra a) omhandlede liste.

[1] EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.
[2] EFT nr. L 128 af 11. 5. 1989, s. 31.
[3] EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 97.
[4] EFT nr. L 216 af 27. 7. 1989, s. 1.

2. Efter fremgangsmåden i artikel 83 i forordning (EØF) nr. 822/87 og på betingelse af, at de garantier, det pågældende tredjeland yder, godtages af Fællesskabet, kan dokumenter, der er udarbejdet af producenterne, anses som attest eller analyseerklæring udarbejdet af de organer og laboratorier, der er opført på den i henhold til stk. 1 opstillede liste, hvis:

a) producenterne er individuelt godkendt hertil af nævnte organer,

b) disse organer:

— fører tilsyn med de godkendte producenter

— til Kommissionen har fremsendt de i litra a) omhandlede producenters navne og adresser samt deres officielle registreringsnumre

— giver Kommissionen meddelelse, når en producents godkendelse trækkes tilbage.

Artikel 2

Analyseerklæringen skal indeholde følgende oplysninger:

a) for vin og druemost i gæring:

— det totale alkoholindhold udtrykt i volumen

— det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen

b) for druemost og druesaft:

vægtfylden

c) for vin, druemost og druesaft:

— det totale tørstofindhold

— det totale syreindhold

— det flygtige syreindhold

— citronsyreindholdet

— det samlede indhold af svovldioxid

— forekomst af sorter fremkommet ved artskrydsning (direkte producerende hybrider) eller andre sorter, som ikke tilhører arten Vitis vinifera.

Som undtagelse fra stk. 1 og efter fremgangsmåden i artikel 83 i forordning (EØF) nr. 822/87 kan der godtages dokumenter, i hvilke den del, der udgør analyseerklæringen, kun indeholder oplysning om:

— det totale alkoholindhold

— det totale syreindhold

— det samlede indhold af svovldioxid,

når det drejer sig om vin med oprindelse i et tredjeland, der har ydet særlige garantier, og hvis vinen er aftappet i beholdere med etikette, med et indhold på ikke over 60 liter og forsynet med engangslukke.

Artikel 3

1. Efter fremgangsmåden i artikel 83 i forordning (EØF) nr. 822/87 kan artikel 1, stk. 2, og artikel 2, stk. 2:

— ændres for at tage hensyn til eventuelle forenklinger i tilsvarende bestemmelser gældende i Fællesskabet

— suspenderes, hvis det konstateres, at de produkter, som er omfattet af nævnte foranstaltninger, har været genstand for forfalskning, der vil kunne bringe forbrugernes sundhed i fare, eller for ønologiske fremgangsmåder, som ikke er tilladt i Fællesskabet.

2. Artikel 1, stk. 2, og artikel 2, stk. 2, finder anvendelse fra 1. januar 1986 til 31. december 1989.

Artikel 4

1. Produkter med oprindelse i og indført fra tredjelande i beholdere på højst 2 liter fritages for fremlæggelse af attest og analyseerklæring, hvis den samlede transporterede mængde, også hvis den er fordelt på flere særskilte partier, ikke overstiger 60 liter.

2. Fritagelsen for fremlæggelse af attest og analyseerklæring omfatter endvidere:

— vinmængder på højst 15 l:

— i rejsendes bagage

— i små forsendelser til privatpersoner, når disse mængder tydeligt er bestemt til deres eller deres familiers personlige forbrug

— vin og druesaft i beholdere på højst 4 l, som har oprindelse i og indføres fra tredjelande, hvis udførsel til Fællesskabet er på under 1 000 hl årligt

— vin og druesaft i privatpersoners flyttegods

— vin og druesaft til varemesser, der falder ind under den særlige herfor gældende toldordning, når de pågældende produkter er aftappet i beholdere på højst 2 l

— vin, druemost og druesaft, der indføres med henblik på videnskabelige og tekniske forsøg, og hvis mængde ikke overstiger 1 hl

— vin bestemt til diplomatiske repræsentationer, konsulater og lignende organer, og som indføres med den told- og afgiftsfritagelse, der indrømmes disse organer

— vin og druesaft, der udgør forsyninger på internationale transportmidler.

Bestemmelserne i denne forordning berører ikke de ordninger, der gælder for beboere i grænseområder.

3. Denne forordning gælder ikke for følgende hedvine:

— portvin, madeira og moscatel de sétubal, henhørende under KN-kode 2204 21 41, 2204 21 51, 2204 29 41 og 2204 29 51

— tokayer (aszu og szamorodni) henhørende under KN-kode 2204 21 41, 2204 21 51, 2204 29 45 og 2204 29 55, samt for hedvinen Boberg, når der fremlægges et certifikat for oprindelsesbetegnelse sammen med denne.

4. De i stk. 2, første afsnit, andet led, nævnte tredjelande fastsættes nærmere i gennemførelsesbestemmelserne.

Artikel 5

1. Forordning (EØF) nr. 354/79 ophæves.

2. Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses i henhold til den i bilaget anførte sammenligningstabel.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft den 1. september 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 1989.

På Rådets vegne
H. NALLET
Formand

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 354/79	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 1a	Artikel 2
Artikel 1b	Artikel 3
Artikel 2	Artikel 4
Artikel 3	—
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6